

عهلی ئه شره فی دهرویشیان

نییه تی

له فارسییهوه: ئه مجهد شاکهلی

- نیاز عهلی نییه تی.

- ئاماده.

یه کهم جار که بینیم، له تهنیشت پلوسکی مهکته بهوه دانیشتبوو. کۆکه گرتیبوو. هه هه
 کۆخه یه کیش به توندی رای دهته کاند. خوینیکی کالی هه لاورد. ده می به قۆلی چاکه ته
 به نرهنگه که ی پاک کردهوه. به خیرایی به رهو پۆل رویشت و له سهه یه کهم تهخته دانیشت.
 پۆلی دووهم بوو. گچکه و ریزه یه ک بوو به رهنگی مانگ، رهگی ملی له ژیر پیسته وه دیار
 بوو و تک تک وهک مرۆفیکی تادار لئی ده دا.

قه له مه که ی به په تیک به کونی دووگمه ی چاکه ته که یه وه به ستبوو. که شتی دهنوسی،
 له به ره ئه وه ی به نه که کول بوو، زگی ده هینایه پیشه وه، وهک ئه وه ی له بری قه له م، له شی خۆی
 به سهه کاغه زه که دا بکیشی. که مه شق و ئه رکه که ییم لئ وه رده گرت، ده سه ته کانی ده له رزین.
 کاغه زی مه شقه کانی له نیو زباندانی مه کته بدا ده دۆزینه وه. که خه تم به سهه مه شقه که یدا
 ده هینا، وام هه ست ده کرد، خه ت به سهه ژیانیدا ده کیشم. نیوه پروان نه ده رویشته وه مائی.
 له راستیدا زۆریه ی منداله کان نه ده چوونه وه مائی. پاشماوه ی نانی شه وی پیشوویان له

هه مان جيگه، له پال ديواره گلينه کهي مه کته بدا ده خوارد. نه و ناني نيوه پوښي له باخه لدا بوو. که وشه لاستيکينييه کهي خه تيکي سووري ناحه زي به سهر خرتکهي پيدا کيشابوو و جي زامپکي به جي هيشتبوو. وانه کاني باش ده خوښدن. زووتر له واني تر که وتبووه سهر ري. ده يتواني خه تي گه وره ي روژنامه کان به باشي بخوښته وه.

روژنيکان که هه موو بيدهنگ بووين، خشه خشه روژنامه يه که له با تي شووشه به په نجه ره که مانه وه نابوو، سهرنجي منداله کاني راکيشا، به نياز عليم گوت:

"نياز عه لي، ده تواني روژنامه که بخوښته وه؟ ها، نه گهر بلپي چي نووسراوه؟"

دواي که ميک سووره لگه ران و من منکردن، ده ستي به خوښنده وه کرد:

"ئاغا نووسراوه چاکه ت."

- ئافه رين، دروسته، بخوښته وه، باشه.

- ئاگا دوو سه د و په نجا هه هه هزار تمه ني.

- ئافه رين، ئافه رين، زور باشه، به رده وام به.

- ئاغا، له تاران هه هه هه راج کراوه.

هه ناسه يه که نوپي هاتي، رووي له من کرد و گوتي:

"ئاغا چهند گه وره و باش نووسراوه؟"

گوتم:

"نه ري، نياز عه لي، له م روژانه دا له روژنامه کاندا شتگه لي گه وره و باش دهنووسن"

- نياز عه لي نيهه تي.

- ئاماده.

ناسنامه کهي "نيهه تي" بوو، زور له منداله کاني پوله کهي من ناسنامه که بيان "نيهه تي" بوو. که ناويم ده خوښنده وه، به توندي راده چله کی. به شهرمه وه و به جوړيک که قه ليم و به نه کهي ده شيرده وه تا من نه يانينم. به دهنگيکي نزم ده يگوت "ئاماده" و دهنگي له و ده مه دا وه که دهنگي يچووه قه له ره شيک وا بوو که له نيو مشتدا بيگوشي. تاکه شتيک که نه و گه مه ي پي ده کرد، توپيک بوو که له کاغه زي ره شي سفت و توندلو لکراو دروست کرابوو و به

به نیش پیچرا بووه وه .

که مندالّه کان وازیان دهکرد، ئه و له پال دیواره که دا دانه نیش و تۆپه که ی توند له دستیدا دهگوشی. ته ماشای ئاسمانی دهکرد و به داخ و په ژاره وه به کایه ی مندالّه کانه وه گیتژ دهبوو. هه رکاتیک یاری بکردایه، کوخه دهیگرت و خوینی هه لده هاوردده وه.

حه زم دهکرد فره تر له تهک ئه ودا قسان بکه م. روژیک له سه ر پلیکانه کانی مه کته ب دانیشتبوو، به ئه سپای هات و له خواره وه ی پیپکه کان دانیششت. تۆپه کاغه زینه که ی به دسته وه بوو. ئه ژنۆ چلکنه کانی له شه روا له دراوه که یه وه دیار بوو. پرسیم: "نیازعه لی، مالتان له کوئییه؟"

- پشت قه لا، ئاغا .

- باوکت ناوی چییه؟

- ریش چه رموی ئاغا .

- چ کاره یه؟

- هیچ، ئاغا . فره پیره، له مال دانیشتوو و کتییی دوعا ده خوینیته وه، ئاغا .

- دایکت چ دهکات؟

- بیکاره، ئاغا . دوینی ددانه کانی پیشه وه ی که وتن و بوو به بیکار .

که باش لئی وردبوومه وه، بۆم ده رکه وت، دایکی . بۆ مه شه دی باقیر . بازرگانی وشکه ی دی . کاری دهکرد . کاره که یشی پسته پاککردن بوو . پسته گه لیک که ده میان نه کرابوونه وه، به ددان دهیانیکردنه وه و روژی بیست و پینچ ریالی وهرده گرت . دوا ی چه ند سالیکی کار ددانه کانی که وتبوون و خویشی بیکار که وتبوو . برا گه وره که یشی که له ژیر خاکدا بوو، پیش دوو سال دوا ی گه رانه وه ی له سه ربازی له کاتی کاردا که لاوه ی به سه ردا رووخابوو و ئه مانى به ته نی به جی هیشتبوو .

زستان هات . مندالّه کان له گونده دووره کانه وه دهه اتن . که ده گه یشتنه جی له مروقی به فرین دهچوون . دهوری برژانگ و برۆکانیان و کونه لووتیان به فر گرتبوونی . برژانگه کانیان، که له یه کترییان ده دا، ته ق ته ق دهنگیان دهه ات . وهک ئه وه ی، که دوو پارچه

شووشه به یه کتریدا بدهی. له تهنیشت زۆپا دارینه که وه دادهنیشتن و له لووتیان هوه دلۆپهیی به فریان دهتکاند. ئەوانه، که خهتیان دابوو و له پۆلهکانی سهرووتره وه بوون، سمیللی به فرینی گه وره بیان بۆ دروست دهبوو. کلاشهکانیان به زۆپاکه وه دنووساند. بۆنی لاستیکی سووتاو و بۆنی توندی ئارهقهیی پئی له ههوادا بلاو دهبوونه وه. کلاش و کهوشه لاستیکیهکان له دوره وه ئاویان لی دهچۆرا و دهووبه ری زۆپاکه بیان ته ر دهکرد.

ژووره که م به تهنیشت پۆلی دهرسه وه بوو. هه موو به یانیا نیک له په نجه ره که وه، منداله کان که بۆ مه کته ب دههاتن دهمدین. "نیازعه لی" وه ک مه لیک، په تیکیان به پیه وه به سته بی، خۆی به ره و مه کته ب دهکرده کیش. که دهرسه کانمان ته واو ده بوون، داوام له منداله کان ده کرد، که بینه پيشی له پۆله که دا و چیرۆک بگيرنه وه. هه ندی جاریش دهمگوت ئەگه ره که سى خه ونیکی سه یری بینوه با بیگيرته وه. رۆژیک نۆره گه ییشته "نیازعه لی". له پيشدا خۆی گرت و رازی نه بوو، به لام پاشان قایل بوو. سووریه کی برین ئاسا که وتبووه سه ر روومه تی و دهنگی ده له رزی، دهستی به گيرانه وه کرد و گوتی:

"له خه ونما بوو بووم به چۆله که. ده فریم و بازم دها. له سه ربانه وه فریمه نیو حه وشه. له حه وشه وه په ریمه سه ر تا ق. باو کم گوتی: هه ی داد و بیداد، منداله که مان بووه به چۆله که، بینیم باو کم خۆیشی بووه به چۆله که و رۆیشت و له سه ر کتیبی دوعا که ی نیشته وه. دایکم له پيشدا پیکه نی. دوایی گریا. له پر ئەژدیها یه کی گه وره خۆی کرد به نیو مالدا. دایکم هه ر که ئەژدیهای بینى گوتی: وای وای خودایه مه شه دی باقیر هات! خیرا خیرا، له چاکى پسته ی دهرده هینا و پاکى ده کرد. بینیم دایکم ددانى نییه و خوین له ده می دئ. دهمویست برۆم و چاوی ئەژدیها که دهر بێنم. یه کیک له پسته کان پیکه نی و گوتی: دهرهینانى چاوی ئەژدیها که، چ سوودیکی نییه. ئیمه ئیستا که کاریک ده که یین، له خه فه تدا بته قی. گشت پسته کان پیکه نین و دوایی ده میان داخست. ئەژدیها به توو ره ییه وه گوتی: هۆ پسته کان، ئیستا باو کتان دهر دینم. رۆیشت و تیلایه کی زلی هه لگرت بۆ وه ی بیکی شى به سه ر پسته که دا. پری ژیر پئی ددان بوو. پئی له ددانه کان هه لخلیسکا و به سه ردا دای به زه ویدا. به م کاره ی ئەژدیها، گشت پسته کان پیکه نین و ده میان کرانه وه. مه شه دی باقیر خۆش حال بوو، به لام پسته کان به یه کتر بیان گوت: منداله کان وه رن با ئیتر پئی نه که نین.

ئەژدىھا، بۆ ئەوھى ئەمان بەھىننە پىكەنن، كارى سەروسەمەرەى دەکرد، مىلى درىژ دەکردەو، تا دەگەشتە ئاسمان و ئەستىرانى دەخوارد. سەرمەقولاتى دەدا. چاوەكانى قىلوقاچ دەکردن و ئەستىرەكانى لە گويیەو دەردەھىنان. من پىكەننم ھات. لە دەنگى پىكەننى من، ئەژدىھا گەرايەو. منى بىنى و گوتى: ھا، ئەم ھەموو كارانەش لە ژىر سەرى تۆدان. بە جارىك پەلامارى منى دا. ويستم لە پەنجەرەكەو ھەلپم. پەنجەرەكە تەنگ بوو ھەو و تەنگ بوو ھەو. يەككە لە پستەكان، كە لە منەو نىزىك بوو گوتى: وەرە لەسەر پشستى من دانىشە تا ھەلبىن. پستە وەك بالۆنىكى لى ھا. منىش سوورى بووم. بالۆنەكە منى لە كونى زۆپاكەو برد و فرى تا گەبىشتە ئاسمان. منىش ھەزم دەکرد ئەستىرەيەكى جوان بۆ دايكم بەمەوھ بۆ وھى لە گەردنى بئالنى. بەلام لەپر پىم سوورا و بە سەردا بەرەو خوار ھاتم. ھاتم و ھاتم. لە دوورەو بىننم، باوكم خەرىكى قورگرتنەوھى بۆ سواغدانى سەربان. بە سەردا كەوتم. لە نىوان قور و ھاواردا، لە جىگەكەم راپەرىم. بىننم لە بنمىچى ژوورەكەو، دلۆپە بەسەرمدا دەبارى.

تەواوى مندالەكان پىكەنن و چەپلەيان بۆ لى دا. كە چوو بۆ وھى دانىشى، وەك بىچووھ سۆنەيەك و ابوو، بەرەو لای ھىلانەكەى ھەرا بكات.

زىستانى ئەو سالاھى لە سالانى پىشىوو ساردتر بوو. پەنجەرەكانمان بە رۆژنامە و مقەبا چاك داپۆشيبوون. بەيانىنىك ئامادەبوونمان دەخویندەوھ:

- نيازەلى نىيەتى.

برىك لە مندالەكان بە ئەسپايى گوتيان:

- ئامادە نىيە.

راپەرىم. جىگەكەى چۆل بوو. خەمىكى نائاشنا لە روومەتى مندالەكاندا دەبىنرا. ھەمويان سەريان دانەواندبوو. لە ئەكبەرى چاودىرى پۆل پرسىياری ھۆى نائامادەيى نيازەلىم كرد. گوتى:

"ئاغا، دوینى ئىوارە مرد. لە سەرما، ئاغا خوین لە گەروويەوھ ھا و مرد. ھەر دەيگوت: ئەستىرەم دەوئ، ئەستىرەم دەوئ، ئەستىرەيەكى جوان بۆ دايكم".

مندالەكان بىدەنگ بوون. با، رۆژنامەى سەر پەنجەرەى پۆلەكەى رادەوھشاندا و دەنگى

دهبیسترا. وهک ئه وهی که "نیازعهلی" له ریگهیهکی دورهوه چیرۆک بگێریتتهوه یا باسی خهونهکانی بکات. دهنگی ئه و کاتهی، که رۆژنامهی دهخویندهوه، دههاته گوێ. په له هه ورێکی رهش له سه ر دلێ ئاسمان وه ستابوو. هه موومان کپ و بیدهنگ بووین. چاوم به رۆژنامه نوێیه که ی سه ر په نجه ره که که وت. به خه تیکی گه وره نووسرا بوو: "له شساغیی بو هه مووان".

* سه رچاوه: درویشیان، علی، برگزیده داستانها (از این ولایت)، چاپ اول، انتشارات پیوند، تهران ۱۳۵۹ ص ۷-۱۳.

* عه لی ئه شه رهی ده رویشیان: سا لی ۱۹۴۱، له باژیری کرماشان، له رۆژه لاتێ کوردستان له دایک بووه. ئه و بو خۆی کورده، لی به زمانی فارسی ده نووسیت وه ک نووسه ریکی ئیرانی ده ژمێردری. پێش شوێشی ۱۹۷۹ی ئیران، به ناوی خوازاوی له تیف ته لخشستانی "لطیف تلخستانی" یه وه دهینووسی و رۆمانه به ناووبانگه که ی ئابشوووران "آبشوران" ی به و ناوه وه بلاو کردووه ته وه. دوا ی خویندنی خویندنگه ی مامۆستایه تی، له گونده کانی "گه یلان غه رب" و "شائاباد"، کاری مامۆستایه تی کردووه. دواتر چووه ته تاران و له زانستگه ئه ده بییاتی فارسیی خویندوووه. پاش شوێشی ۱۹۷۹، چه ندین جار به بیانوی چالاکی سیاسییه وه زیندانی کراوه.

آبشوران، سالهای ابری، از این ولایت، همراه آهنگهای بابام، فصل نان، سلاو ل ۱۸، درستی، افسانه های ومثل های کوردی و فرهنگ گویش کرمانشاهی، چند رۆمان و کورته چیرۆک و کتیبیکی ئه ون، که په خش کراونه ته وه و به ره می زۆری تریشی هه یه، که هیشتا بلاو نه بوونه وه.

رۆمان و کورته چیرۆکه کانی، پتر باس له هه ژاری و جیاوازی چینایه تی و چه وساوه یی مرۆفی کورد ده که ن. زمانیکی پاراو و ده وله مهن دی هه یه و گه لی جاریش ده سته واژه و وشه ی کوردی له نووسینه کانیدا تیکه ل به زمانه فارسییه که ده کات.

(وه رگێر)